

videreførelse af det hidtil anvendte princip for bidragsberegning i Indskydergarantifonden.

Finanstilsynet kan efter indstilling fra Fondens bestyrelse fastsætte nærmere regler vedrørende beregning af bidrag.

I stk. 5 bemyndiges økonomiministeren til at ændre kravet til størrelsen af Fondens formue i henhold til stk. 1.

Til § 8

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 7, stk. 2, og svarer til § 11 i den gældende lov om en indskydergarantifond.

Til § 9

Bestemmelsen svarer til § 5 i den gældende lov om en indskydergarantifond med enkelte ændringer, jf. bemærkningerne til § 12.

Til § 10

Bestemmelsen fastsætter, at investorer i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond og fondsmæglerselskaber efter fradrag af eventuelle forpligtelser overfor det pågældende institut kan få kompensation for manglende tilbagebetaling af midler med indtil 300.000 kr. pr. investor. Dækningsbeløbs størrelse svarer til beløbet i forslaget § 9 vedrørende indskud i pengeinstitutter, idet det antages, at der ikke i relation til muligheden for at få dækket et tab bør gøres forskel på, om en kunde er investor eller indskyder.

Udtrykket kontante midler er en samlebetegnelse for de typer af pengetilgodehavender, herunder forudbetalinger, marginindbetalinger og afregningsbeløb (f.eks. renteudbetalinger), m.v., som en investor kan have overfor et institut i forbindelse med ydelse af investeringsservice.

Der sondres ikke mellem indskud og midler i pengeinstitutter, idet midler i pengeinstitutter betragtes som et indskud og derfor er dækket af den gældende indskydergarantiordning. Manglende tilbagebetaling af både midler og indskud fra et pengeinstitut eller FIH er derfor omfattet af bestemmelsen i § 9

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 2, stk. 2, 2. pkt., 1. pind og artikel 4, stk. 1.

Til § 11

Forslaget indebærer, at Fonden skal yde dækning til investorer med indtil modværdien af 20.000 ECU, svarende til ca. 150.000 DKK, såfremt et institut er

ude af stand til at tilbagelevere de værdipapirer, som investorerne ejer, og som instituttet opbevarer, administrerer eller forvalter. Minimumskravet i direktivets artikel 4, stk. 1, på 20.000 ECU omfatter investorers krav vedrørende både midler og værdipapirer.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber er i medfør af værdipapirhandelslovens § 6, stk. 1, forpligtede til at træffe fyldestgørende foranstaltninger for at sikre investorenes ejendomsret til deres værdipapirer. Fonden skal i følge forslaget yde dækning i de tilfælde, hvor kunderne på trods heraf ikke kan få tilbageleveret deres værdipapirer. Sådanne situationer vil f.eks. kunne opstå p.g.a. svigt i det konkursramte instituts sædvanlige forretningsgange, fejl begået af instituttet vedrørende registrering af ejerskab m.v. for investorerne på disses værdipapirer eller svigagtige handlinger begået af det konkursramte institut eller andre.

En investor skal kunne dokumentere over for Fonden, at det tab, han har lidt, er opstået som følge af den manglende tilbagelevering af de værdipapirer, som tilhører ham.

Det følger omvendt heraf, at eventuelle tab, som en investor måtte lide som følge af, at tilbageleveringen af dennes værdipapirer, jf. konkurslovens § 82, trækker ud, ikke dækkes af Fonden. Sådanne krav behandles efter almindelige erstatningsretlige og konkursretlige regler. I følge forslaget dækkes heller ikke den modpartsrisiko, som er forbundet med værdipapiret, dvs. risikoen for, at udstederen af værdipapiret ikke er i stand til at honorere sine forpligtelser i følge værdipapiret. Fonden skal derfor ikke yde dækning til investorer, som udelukkende har lidt et økonomisk tab som følge af, at værdien af deres værdipapirer er faldet p.g.a., at udstederen af de pågældende værdipapirer er gået konkurs. Manglende tilbagelevering af værdipapirer udstedt af et konkursramt institut, vil i øvrigt ofte ikke påføre en investor noget yderligere tab, idet investor på normal vis kan anmelde sit krav overfor instituttets konkursbo og dermed opnå den samme dividende som de øvrige indehavere af den samme type værdipapir. Dividenden vil i sådanne tilfælde som oftest svare til værdipapirets markedsværdi.

I bestemmelsens 2. pkt. er det præciseret, at Fonden ikke skal yde dækning udover værdien af de værdipapirer, som instituttet ikke er i stand til at tilbagelevere til investorerne. Tab vedrørende manglende tilbagelevering opgøres til markedsværdien i henhold til markedskursen på værdipapiret på datoen for anmeldelse af betalingsstandsning eller datoen for konkursdekre-